

Velký Vír, 9. třída – 12. – 14. 6. 2025

Naši deváťáci končí, odpočítávají poslední dny na mirovické základce. Jejich třídní paní učitelka si lámala hlavu, jak se společně rozloučit, aby z toho měli všichni zážitek a vzpomínky na celý život. Po několika návrzích jsme dospěli ke konsensu, a to prodloužený víkend v nedalekém kempu Velký Vír. Je to blízko, kdyby se cokoli dělo, ale dostatečně daleko na to, abychom si připadali jako na vytouženém výletě. „A jak to bude s ubytováním?“ vycházelo z úst naší mládeže. No jak jinak než pěkně pod stanem.

Nakonec ze třídy, do které chodí 18 žáků, jelo pouze 12 statečných. Ve čtvrtek po skočení odpoledního vyučování běželi žáci domů pro karimatky a stany a ve čtyři hurá odjezd na Orlík nad



Vltavou. Odtud jsme pěkně dopochodovali trasu dlouhou asi 4 km až do kempu. Tady jsme rozložili stanový tábor a hned šli vyzkoušet, jaká je voda. Byla osvěžující, překvapivě čistá a po prvních pár minutách dokonce i teplá.

Večer nechyběl táborák. Peklo se, co šlo, ale hlavně se povídalo. Světe div se, nikdo nekoukal do mobilu, všichni byli pospolu a měli si co říct. Úžasná změna oproti přestávkám ve škole. V pátek ráno sice nebyla rozcvička, ale po hromadné snídani, jejíž



část nám v noci sežraly toulavé kočky, jsme se vydali za kulturou opět na Orlík. Cesta lesem byla fajn, zastavili jsme se u Schwarzenberské hrobky, obdivovali jsme nádvoří zámku, prozkoumali jeho zákoutí a vyfotili se s pávy. Další naše kroky vedly na oběd do pizzerie a do obchodu dokoupit zásoby na večer. Cesta zpět už byla trochu úmornější, zvláště při teplotách okolo 30° C, ale vidina



odpoledne stráveného u vody, navíc s objednanými šlapadly, nám vehnala energii do žil.

Ráno jsme neradi začali balit stany a připravovat se na odjezd. Všichni jsme se shodli na tom, že bychom si výlet ještě klidně prodloužili. A shrnutí? Zážitky úžasné, nálada skvělá.

Reakce dětí:

Nazar: „Bylo tam hezky a zůstal bych až do neděle. Bylo to užitečný.“

Míša: „Výlet jsme si užili, štekání, mrouskající se kočky, sprchy,... Byli jsme kolektiv.“



Adam L: „Bylo tam pěkně, a hlavně to bylo dobré, že jako třída už spolu takhle všichni nebudeme.“

Deny: „Líbilo se mi spaní ve stanech, dokonce i procházka

na hrobku a Orlík.“

Maty: „Moc se mi to líbilo. Jsem rád, že jsem tam jel.“

Samá slova nadšení a chvály vždycky potěší. Obrovský díl na tom mělo počasí, které nás nenechalo ve štychu, i když – v noci 9° C taky nebyla žádná slast. Až na vykřičené hlasy jsme se všichni vrátili bez újmy, plni zážitků. Děkujeme!!!

Iveta Trefná

